

Sygn. akt VIII Cz 716/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Katarzyna Borowy (spr.),

Sędziowie SO Małgorzata Kończal, SO Marek Lewandowski

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2014 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Brodnicy

z dnia 6 czerwca 2013 r.

sygn. akt I C 475/12

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy w Brodnicy:

1. umorzył postępowanie w sprawie;
2. zasądził od powoda T. M. na rzecz pozwanego Z. K. kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. oddalił wniosek powoda o zwrot opłaty sądowej.

W dniu 6 czerwca 2013r. na wniosek pozwanego Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności powyższemu postanowieniu w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu tj. co do punktu 2. Sąd ten wskazał przy tym, że postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności ma charakter formalno- prawny. Kognicja sądu jest w nim ograniczona do zbadania wymogów formalnych przedstawionego przez wierzyciela tytułu egzekucyjnego, sąd nie bada natomiast zasadności tytułu egzekucyjnego. W ustawowym terminie powód złożył zażalenie na nadanie klauzuli wykonalności, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia, o udzielenie zabezpieczenia przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, o obciążenie wyłącznie wierzyciela kosztami postępowania a także o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia. W uzasadnieniu skarżący podał, że kilka dni przed terminem rozprawy cofnął pozew w drodze pisma procesowego i wniósł o zwrot uiszczzonego wpisu; zazaczył że nie wiedział, iż po stronie pozwanego występował adwokat. Jednocześnie był przekonany, że wobec cofnięcia pozwu sąd skieruje sprawę na posiedzenie niejawne i

umorzy postępowanie. Zdaniem skarżącego Sąd Rejonowy niesłusznie zasądził od niego na rzecz pozwanego koszty procesu, gdyż koszty w zaistniałej sytuacji pozwanemu się nie należały. Poza tym sąd nie poinformował go o pełnej treści wydanego postawienia, a jedynie o odmowie zwrotu opłaty sądowej, co doprowadziło do tego, że w prawidłowym terminie wniósł zażalenie jedynie w zakresie pkt 3.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, że niniejsze zażalenie zostało wniesione w terminie. W myśl art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia wynosi tydzień, a zgodnie z art. 795 § 2 k.p.c. w przypadku zażalenia na nadanie klauzuli wykonalności dla dłużnika termin ten biegnie od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. Z akt egzekucyjnych wynika, że dłużnik odebrał zawiadomienie o wszczęciu egzekucji w dniu 28 czerwca 2013 r., zaś zażalenie zostało przed upływem tygodnia od tej daty tj. 2 lipca 2013 r. Wniosek o przywrócenie terminu był zatem bezprzedmiotowy.

Zasadą jest, że klauzulę wykonalności można nadać każdemu prawomocnemu orzeczeniu sądowemu (art. 776 i 777 § 1 pkt 1 k.p.c.). W postępowaniu klauzulowym sąd nie jest uprawniony do badania zasadności roszczenia stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, a jego kognicja obejmuje wyłącznie to, czy przedstawiony przez wierzyciela tytuł jest prawidłowy pod względem formalnym i czy nadaje się do egzekucji.

Ocena zaskarżonego postanowienia zależała zatem od tego, czy w chwili nadawania klauzuli wykonalności postanowienie z dnia 22 listopada 2012 r. było prawomocne i czy nadawało się do egzekucji. Należy w tym kontekście przypomnieć, że orzeczenie sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia (art. 363 § 1 k.p.c.). Od postanowienia z dnia 22 listopada 2012 r. stronom przysługiwało zażalenie. Ponieważ postanowienie to zostało ogłoszone na rozprawie, zgodnie z art. 357 § 1 k.p.c. każda ze stron mogła zażądać sporządzenia jego uzasadnienia i następnie wnieść zażalenie w terminie tygodnia od doręczenia, lub też bez odrębnego wniosku, wnieść zażalenie w terminie tygodnia od ogłoszenia postanowienia (art. 394 § 2 k.p.c.). Tymczasem żadna ze stron nie złożyła w ustawowym terminie wniosku o uzasadnienie ani nie wniosła zażalenia, w związku z czym postanowienie uprawomocniło się w dniu 30 listopada 2012 r.

Odnosząc się do podniesionego w zażaleniu zarzutu, należy podkreślić, że nie stanowiło uchybienia wydanie powyższego postanowienia na rozprawie zamiast na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z art. 203 § 3 zd. 1 k.p.c. zasadą jest, że w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Jednak co istotne sąd w każdym przypadku może sprawę podlegającą rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skierować sprawę na posiedzenie jawne (art. 148 § 2 k.p.c.), o którego terminie powinien powiadomić strony (art. 149 § 2 k.p.c.). W okolicznościach niniejszej sprawy powód został wezwany na rozprawę wyznaczoną na 22 listopada 2012 r., przy czym odbiór wezwania pokwitował osobiście w dniu 12 listopada 2012 r. (k. 15). Oświadczenie o cofnięciu pozwu złożył w Sądzie w dniu 20 listopada 2012 r. Nie otrzymał zawiadomienia o odwołaniu rozprawy wyznaczonej na 22 listopada 2012 r. W takiej sytuacji założenie, iż sprawa zakończy się na posiedzeniu niejawnym i że Sąd z urzędu doręczy mu zapadłe na nim orzeczenie było całkowicie nieuprawnione.

Reasumując, postanowienie z dnia 22 listopada 2012 r. uprawomocniło się, a orzeczenie zasadzające kwotę pieniężną nadawało się do egzekucji. Tym samym, z uwagi na spełnienie ustawowych przesłanek wniosek pozwanego o nadanie klauzuli wykonalności temu orzeczeniu podlegał uwzględnieniu.

Sąd Okręgowy postanowił zatem jak w sentencji (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.).